

În slujirea preoților

„Am început să predic multe, multe cursuri de exerciții spirituale – erau de șapte zile în acea perioadă –, pentru diferite dieceze ale Spaniei. Eram foarte tânăr, și-mi era foarte rușine.

01.01.1939

„Am început să predic multe, multe cursuri de exerciții spirituale – erau de șapte zile în acea perioadă –, pentru diferite dieceze ale Spaniei. Eram foarte tânăr, și-mi era foarte rușine.

Începeam mereu spunându-i Domnului: Tu vei ști ceea ce vrei să spui preoților tăi, pentru că eu... Sunt foarte încurcat! Și apoi, dacă nu veneau din inițiativa lor, îi chemam eu unul câte unul. Pentru că nu erau obișnuiți să vorbească cu predicatorul”.

Au fost mulți episcopi care în primii ani de Postul Mare cereau părintelui Josemaría să predice pentru clerul lor. După devastările războiului civil era necesar să alimenteze viața spirituală a preoților și a tuturor. Și Părintele, inconștient, și-a făcut faima nu numai de un excelent predicator dar și de un preot sfânt. Au fost mii de preoți care l-au auzit predicând în acei ani.

Predica sa era rugăciune personală cu voce tare. Transmitea ascultătorilor dragostea sa față de Domnul, viața sa interioară. Tema era mereu Isus și Evanghelia,

meditație în luare directă cu viața adevărată a lui Cristos. Despre orice argument ar fi vorbit, de la păcat la har, până la cele din urmă, punctul de sosire era mereu unirea personală cu Isus care trăiește și ne iubește.

Transpare cu evidență iubirea sa arzătoare pentru preoție și pentru preoți. În 1944, era pe punctul de a pleca pentru a da un curs de exerciții spirituale, la Lérida, mama era bolnavă la pat. A hotărât să plece totuși, pentru că după spusele medicilor starea ei nu părea prea gravă.

„Oferiți această boală pentru munca pe care merg să-o fac”, i-a cerut.

Dar la părăsirea încăperii aude pe mama murmurând: „Acest fiu...”

Ajuns la seminarul din Lérida, se îngenunchea în fața tabernacolului: „Doamne, ai grijă de mama mea, vezi că sunt ocupat de preoții tăi”.

Moare doamna Dolores, mama sa

După două zile, a început să predice despre figura mamei preotului. Spunea că rolul mamei este atât de important că ar trebui să cerem Domnului s-o cheme în cer numai după moartea fiului preot.

Terminând meditația se reculese în rugăciune în fața Preasfântului Sacrament. Se apropie atunci tulburat, administratorul apostolic al diecezei, care participa la exerciții, și îi spuse cu glas încet: „Alvaro del Portillo îl vrea la telefon din Madrid”.

Dolores Escrivá era moartă.

După ani mulți sfântul Josemaría afirma: „Am crezut mereu că Domnul a voit de la mine acel sacrificiu ca o demonstrație externă a iubirii mele pentru preoții diecezani, și pentru care mama mea continuă să mijlocească pentru această muncă în mod particular”.

Neînțelegeri, falsități, calomnii

Această muncă, ca și toată activitatea sa, era dezvoltată în strictă uniune cu episcopii. Prelații îl stimau și binecuvântau apostolatul pe care îl făcea cu studenții și cu alte persoane de orice condiție socială. O afecțiune paternă și fără limite o avea și episcopul din Madrid. Mons. Leopoldo Eijo y Garay, care a înțeles natura și misiunea lui Opus Dei și se simțea onorat de a facilita dezvoltarea ei.

Avea cu părintele Josemaría un raport de mare încredere.

Totuși, Opera și chiar persoana fondatorului găseau în acei ani neînțelegerea unor eclesiastici. Nu a trebuit mult să inunde o întreagă campanie de zvonuri și de diferite calomnii. Părintele suferea, deși știa că, așa cum spunea Sfânta Tereza, Dumnezeu îi tratează astfel pe prietenii săi.

Episcopul, preocupat serios, vrea să dea o aprobare diecezană, în martie 1941, în speranța de a pune capăt cleveterilor. „Într-o noapte, după ce deja eram culcat și stăteam să mă prindă somnul (când dormeam, dormeam adânc; nu am pierdut somnul pentru calomniile și intrigile din acele timpuri), sună telefonul. Am răspuns și am auzit: Josemaría... Era mons. Leopoldo, atunci episcop din Madrid. Avea o voce foarte caldă. Ce este? I-am răspuns. El a spus: Ecce Satanas expetivit vos ut cribaret sicut triticum. Demonul vă va tulbura, vă va scutura, așa cum se scutură grâul pentru a-l trece prin ciur. Apoi a adăugat: eu mă rog pentru voi... Et tu... confirma filios tuos! Tu, întărește-i pe fiii tăi. Și ia-o de la început”.

Într-o noapte din 1942, sfârșit de muncă și de calomnii, se îngenunche în fața tabernacolului și a spus: „Doamne, dacă tu nu ai nevoie de

onoarea mea, mie la ce-mi folosește?”.

Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci

Credincioșii Operei se înmulțeau. Se punea problema asistenței preoțești. Părintele știa că preoții lui Opus Dei trebuiau să vină din rândurile laicilor. Dar pe cât se agita în căutarea de soluții, nu găsea o cale care să-i permită să rezolve problema juridică a titlului de hirotonire a viitorilor preoți. Ca totdeauna, Dumnezeu a fost cel care a dat soluția. În dimineața lui 14 februarie 1943, în timp ce el celebra Sfânta Liturghie într-un centru al lui Opus Dei, Domnul l-a făcut să vadă soluția clară și precisă. După terminarea celebrării desena pecetea Operei și a vorbit de Societatea Sacerdotală a Sfintei Cruci.

Din timp trei din primii membri Operei, toți trei ingineri, se pregăteau

la ordinul sacerdotal. Și în 25 iunie 1944 au primit ordinea sacră de la episcopul din Madrid.

Părintele nu a vrut să fie prezent la ceea ce putea să apară un succes sau un moment triumfal. A rămas acasă, recules în rugăciune.

„Să mă ascund și să dispar, pentru ca să strălucească numai Isus”.

Dar gândul la preoții diecezani, cu atât mai mult după anii în care s-a dedicat atât la formarea lor, nu părăsea mintea Părintelui. Nu ar fi putut să facă parte și ei din Opera? Eventuala includere a preoților diecezani pune probleme canonice nu indiferente. Era așa de puternică această dorință încât spre anul 1950 el s-a gândit să inițieze o fundație care să dea preoților asistența spirituală plină de zel. Nu a fost necesar. Domnul l-a inspirat din nou: chiar și preoții diecezani ar fi putut să facă parte din Societatea

Sacerdotală a Sfintei Cruci, fără a
știrbi dependența lor exclusivă de
episcopul diecezei în care sunt
incardinați.

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/in-
slujirea-preotilor-2/](https://opusdei.org/ro-ro/article/in-slujirea-preotilor-2/) (27.03.2026)